

Te jong, helaas! in 't midden mijner dagen
Rukt mij de dood van deze wereld af!
Een bloem gelijk, door stormwind neergeslagen
In vollen bloei; daal ik in 't stille graf.

TER ZALIGER GEDÄCHTENIS

van Mijnheer

EDMOND SPELIERS

ZOON VAN WIJLEN

Henricus en van Rosalia Vanderhauwaert

geboren te Schoorisse, den 24 Januari 1901 en
overleden te Nederbrakel, den 15 Oktober 1922.

Versterkt door de HH. Sacramenten der stervenden.

Wat is toch het leven van den mensch! Niets
dan hopen en betrachten.. Och jonkheid, reken
niet op uwen kloeken lichaamsbouw, of op uwe
jonge jaren, want de gezondheid is maar een ijdel
woord, de vermaken zijn haastig voorbij en wat ons
overblijft is een geheimvol graf. Bossuet.

O Heer, gij hadt hem ons gegeven, tot ons geluk
en onzen troost, nu vraagt gij hem weder: dat uw
heilige wil geschiede! Met een gebroken hert, doch
vol christelijke onderwerping schenken wij hem u
terug in den bloei der jaren.

Hij stelde al zijn betrouwen in Jezus en Maria en
de godvruchtigheid tot Maria is een teeken van
voorbesteding tot de zaligheid.

Bemide Ouders, Broeders en Zusters 't valt
lastig in den bloei der jaren aan 't leven vaarwel te
moeten zeggen, doch ik onderwerp mij aan Gods
schikkingen. Ik verlaat een tranendal voor den
hemel en daar wacht ik op u in de gelukzalige
eeuwigheid waar al ons hopen zal verwezentlijkt
worden.

Bermhertige Jezus, geef hem de eeuwige rust.
(300 d. aft.)

R. I. P.

Nederbrakel Drukk, We O. Van Nieuwenhove.